

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713677888/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Nu gienled Skoven af dens Sapphos Elegier;
 Nu snorled Klokker Claus sin tordenshøie Vas;
 Nu spædte Nads for Riim til Kloders Harmonier,
 Og spædte reent omfouft; ukyffelige Nads!
 I Stedet for eet Riim, kom Creditorer femten
 I Tanken (af! saa gaacr det floer, min Ven!
 hvor mangt et herligt Riim sløi bort fra den og den,
 fornødesti stiges græsfelige Klement!)
 Nu drønte Elskerer sig i sin Elffes Arm,
 Mens hans Rival sig blot ei drønte det --
 Og kort og got, foruden meer Allarm,
 Det Midnat var, og Klokkeren gif til Et;
 Da Jeppe tankesfuld, bekymret, hange,
 forvildet i en lyf, uejsom Skov,
 Af Frygt for Skelmers, Dyrs og Dævels Eyst til Ron,
 forsøgte, spædende, til næste Bye at lange.
 See! det er Fruften af at være rig!
 Hver Daler i hans Pung hans Hierte tynger,
 Hver Daler Stræffens Arm omkring ham slynger,
 Hver Daler angster ham, en Dævel sig.

O! Penge! Penge! raaber alle Mand,
 O! hvis man bare havde Penge!
 Saa havde man strax Hæder, og Forstand,
 Og stod ei mere til at trænge! --
 Det Ønske jeg enhver tilgiver let;
 Jeg selv har mangen Gang tilladt mig det
 Og tilstaaer rigtig nok, at Ver, Vid, Forstand,
 Meer end fornøden er, for Penge kubes fan.
 Men ikke desto mindre, fordi Tingen
 Er heel tilgivelig, er den just ikke ret;
 Thi, sæt endog du eftergiver ingen
 I Rang, forstand, og Vid, og Mynt; hvad nytter det,
 Ifald paa samme Tid din Eigtom falder paa,
 Trods alle disse Ting, om daarligt Veir at spaae

Med sliq en Eftersyfl, at du derover glemmer
 Alt hvad dit Hoved og din Kifte glemmer?
 Sei Creditorer væk med dine gyldne Kofte;
 Jag fienders hele Hær med Specier paa flugt;
 Forjag hver Diges Høvfiffhed og Tugt;
 Men prøv med alt dit Guld at jage bort en Hoftel
 Kiøb Navn af stor og god; kiøb Jæptret over Jorden;
 Og send en Montgolfier, at kiøbe Maanen med;
 Kiøb Plads i Paradis, naar i anftændig Orden
 Du flytter bort engang fra Jordens Herlighed;
 Kiøb alle Verdner op, og profiteer paa Kiøbet;
 Og giennemtænk, og nyd dit Gulds Almægtighed;
 O! men din Rolighed gaær uformærkt i Løbet!
 En Verden af Dufater fammenfæbet
 Dig kiøber et en Dags Lyffaltighed.
 Til Haansbehov er alting got; og Penge
 Man allermindft af alt undvære kan;
 Men disse blive plagende, faa længe
 De ikke netop paffe til vor Stand;
 Hvad der er over, bort man burde flænge,
 Som falig Sæbefyderen Johan.

Dog fra Johan igjen og til vor Jeppe:
 (Jeg kom, fom han, en fnule af min Stie,
 Der let kan fee i Skov og Poesie.)
 Nat, Mærke, Stræf og Død omgav min Helt
 I Krattet, hvor han gif, faa gyffelig og fælt,
 At den, fom fligt ei feld erfarte, troer det neppe.
 Men hvad gjer ikke frygt for tyve Dalers Tab,
 Naar den, fom eier dem, er neppe vant til fire?
 I flig en Kiffert fee vi Dødens fpille Gab,
 Hvor vi tilforn faae Livets Grøde fpire —
 Da blir os Konens Skød, endog ved Lys, ufiffert;
 Og Hæften alting faae juft giennem denne Kiffert.